

LINA SELANDER

Venedigbiennalen, Svenska paviljongen:

9 maj - 22 november.

Moderna Museet:

14 november - 28 februari 2016.

Lina Selander (1973-) är den konstnär som representerar Sverige i årets Venedigbiennal med en utställning betitlad *"Excavation of the image - Imprint, shadow, spectre, thought"*. Utställningen äger rum i en tillfällig svensk paviljong i Arsenaleområdet och kan faktiskt beskrivas som en oas, ett andningshål i den tämligen stökiga och plöttriga biennalen. Här kan man sitta ner och försjunka i hennes stillsamt poetiska filmer. Det är inte helt lätt att beskriva innehållet i hennes filmer och installationer, vilket torde ha med det experimentellt narrativa att göra hos henne. Som Lena Essling skriver i katalogen:

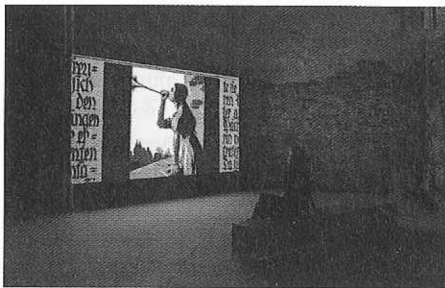
"Lina Selanders filmer kan tyckas rymma en förspråklig värld där texten, orden inte helt vill häfta kring bilderna./.../ Språket som ett rationellt verktyg för meningsskapande och kommunikation blir hos Selander ett tecken

bland andra. Ljuden och tystnaden i filmerna tycks fungera på ett liknande sätt, på en annan våglängd än bilden."

Hennes filmer kan ses som kompositioner eller tankemodeller som handlar om förhållandet mellan minne och perception, fotografi och film, språk och bild.

Videoinstallationen *"Lenin's Lamp Glows in the Peasant's Hut"* (2011) tar avstamp i rysk avantgardefilm men blandar det med bilder från Tjernobyloylyckan.

"Silphium" (2014) utgår från ett antikt mynt från den grekiska kolonin Cyrenaika, präglad med en medicinalväxt som sedan kom att utrotas. Här förekommer också referenser till

Installationsvy över utställningen.

Holbeins målning *"Ambassadörerna"* och en sf-film av Chris Marker *"La jeteé"* från 1962.

I det nya verket *"The offspring Resembles the parent"* (2015) där hon samarbetat med Oscar Mangione, hämtar hon inspiration från Aristoteles som i en text hävdar det naturliga i att pengar förräntas.

Det finns många olika spår och bottenar i hennes filmer och mängder av referenser till politik, litteratur, filosofi och konst vilket inte gör hennes filmer och installationer särskilt lättillgängliga. Men utställningens scenografi med olika objekt i montrar och draperier som avgränsar rummen skapar en inramning åt filmerna som gör att man känner sig inbjuden till ett exklusivt visuellt och intellektuellt äventyr.

Vilket det faktiskt också är.

Lyckligtvis kommer utställningen också - i modifierad form - till Moderna Museet vilket gör att hennes verk för första gången får möta en större svensk publik.

Missa inte det!

BETYG